

Caps d'olla grisos.

Des dels cingles volcànics del sud de Tenerife s'observen les aigües que porten fins a la Gomera.

Entre ambdós illes discorre una fossa que s'endinsa cap a l'entranyes de la terra i que la vida recorre en totes les formes possibles en el mar: peixos, crustacis, equinoderms, rèptils, mol·luscos... tots ells recolzats en la base tròfica del fitoplàncton i el zooplàncton, que els miracles de la naturalesa sempre els explica la pròpia vida.

Ací viu una comunitat d'uns 500 caps d'olla tropicals, una espècie de cetacis que es caracteritza per tindre el meló, un organ gras situat en el cap i relacionat amb l'ecolocalització, molt protuberant.

L'abundància de calamars en esta fossa és el que propícia la presència constant dels caps d'olla, que no necessiten emigrar a la cerca d'aliment.

Els mascles adults solen aconseguir una longitud d'uns cinc metres i mig, i poden arribar a pesar tres tones; les femelles, prou més xicotetes, no solen passar de la meitat.

En el sud de Tenerife es desenrotlla una certa activitat turística lligada als caps d'olla. No obstant això, l'observació ha de realitzar-se en superfície i amb persones i embarcacions autoritzades, que han de respectar les normes d'aproximació i de soroll.

Com altres odontocets, el cap d'olla gris no és un animal esquiu.

El "roaz", com criden a esta espècie a Canàries, és fàcil de distingir d'altres cetacis pròxims per l'aleta dorsal negra arquejada i per la seua manera de desplaçar-se en la superfície

Quasi es diria que s'acosten botant riallers a les embarcacions, si bé poden fugir molt de pressa si detecten perill.

Un mascle dominant dirigix el grup, que sol estar format per entre 15 i 20 individus.

Com molts altres cetacis solen presentar un comportament cooperatiu.

Alguns antics pescadors, després de tota una vida dedicada a capturar animals, ara viuen d'acostar-se a ells amb respecte i d'ensenyar el seu profund coneixement del mar.

Els animals mai defrauden als visitants; però no se sap si la impressió és recíproca.

Del que no cap cap dubte és de quina de les dues espècies es maneja millor en l'aigua.

Els caps d'olla continuen ballant en l'oceà, de dalt baix, de baix a dalt...; ingràvids, elegants, amb moviments tan precisos com suaus.

Entre Tenerife i La Gomera, en este canal on han trobat un hàbitat idoni, dansen malgrat aquells animals estranys amb tegument de neoprè que solen observar-los.